

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

31 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru,

a judecat fără citarea părților recursurile ordinare declarate de inculpatul Benderschi Sandu, de succesorul părții vătămate Dumitraș Raisa și de avocatul acesteia Guțu Valentin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui

Benderschi Sandu Vasili, născut la 31.01.1991, originar și domiciliat în s. Mereni, r-nul Anenii Noi.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 07.05.2013 - 15.05.2015;

instanța de apel: 15.06.2015 - 30.10.2015;

instanța de recurs: 27.01.2016 - 31.05.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 15 mai 2015, Benderschi S. a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 3 ani.

Ațiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Dumitraș R., privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, a fost admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 07.11.2012, în jurul orei 17⁴⁰, Benderschi S., aflîndu-se la volanul automobilului de marca/model "DACIA LOGAN", cu n/î C MC 510, deplasîndu-se pe traseul R-2 Chișinău-Bender, la km 22+99,8 m, în apropierea localității Chetrosu, r-nul Anenii Noi, nu a ținut cont de situația și condițiile rutiere, încălcînd pct. 10 alin. 1) lit. b), pct. 45 alin. 1), 2) al Regulamentului circulației rutiere și ca urmare a comis tamponarea lui Dumitraș T., căruia i-au fost cauzate vătămări corporale, care conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 154, din 20.12.2012, se califică ca *grave*, soldate cu decesul ultimului.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri acuzatorul de stat, succesorul părții vătămate Dumitraș R. și avocatul acesteia Guțu V. și avocatul Rogac L. în numele inculpatului care au solicitat:

- *procurorul*, casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Benderschi S. în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și admiterea acțiunii civile înaintate.

În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat următoarele argumente:

- pedeapsa aplicată inculpatului este una pre blîndă și neproporțională pericolului social al infracțiunii comise;

- instanța nu a ținut cont de gradul și pericolul social pe care îl reprezintă inculpatul și de atitudinea și comportamentul acestuia pînă și după comiterea infracțiunii;

- inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvîrșirea infracțiunii imputate;

- în urma săvîrșirii infracțiunii a decedat o persoană;

- aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpat nu este argumentată de către instanța de fond;

- *succesorul părții vătămate Dumitraș R. și avocatul acesteia Guțu V.*, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Benderschi S. în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare și admiterea integrală a acțiunii civile, invocînd în motivarea apelului următoarele argumente:

- pedeapsa stabilită inculpatului este una prea blîndă și nu a fost soluționată acțiunea civilă;

- instanța nu a ținut cont de gradul daunelor morale, fizice și materiale ale familiei victimei și starea succesorului părții vătămate care este pensionară de 8 ani;

- la pronunțarea sentinței, instanța urma să rețină ca circumstanțe agravante provocarea prin infracțiune a unor urmări grave și săvîrșirea infracțiunii prin mijloace care prezintă un pericol social sporit;

- inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în cele comise, a dat dovadă de un comportament lipsit de responsabilitate, nu a contribuit cu nimic la înmormîntarea decedatului și restituirea prejudiciului cauzat;

- instanța de fond eronat a aplicat față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal;

- instanța de fond neîntemeiat nu a soluționat acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate, or, instanța nu a indicat în sentință care este acel "caz excepțional" care împiedică soluționarea acțiunii civile;

- *avocatul Rogac L. în numele inculpatului*, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile acestuia.

În argumentarea apelului declarat, avocatul a invocat următoarele argumente:

- atît la urmărirea penală cît și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, nu au fost acumulate și administrate probe directe care ar demonstra că Benderschi S. ar fi încălcat prevederile pct. 10 alin. 1) lit. b) al Regulamentului circulației rutiere;

- potrivit materialelor cauzei penale, în ziua impactului Benderschi S. nu întrebuițase băuturi alcoolice (f.d. 16);

- conform raportului de expertiză nr. 259 din 12.02.2013 (f.d.72-75), automobilul de marca/model "DACIA LOGAN", n-a avut careva defecte tehnice care au putut duce la săvârșirea accidentului rutier;

- potrivit raportului de expertiză auto-tehnică nr. 260 din 12.02.2013 (f.d.76-80, vol. I), Benderschi S., deplasându-se cu viteza de 90km/h (viteza regulamentară, stabilită pentru automobilele care se deplasează în afara localității), nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului folosind frînarea;

- instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și anume, nu a dat apreciere acțiunilor și inacțiunilor părții vătămate Dumitraș T. care au dus la producerea accidentului rutier;

- starea de ebrietate "gravă" a părții vătămate Dumitraș T. este confirmată și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 154, din 20.12.2012 (f.d. 60-62, vol. I);

- factorul principal care a dus la producerea accidentului rutier a fost însăși partea vătămată, care aflându-se în stare de ebrietate alcoolică gravă, fără a se asigura dacă carosabilul este liber, a încercat să traverseze într-un loc nepermis, sprijinindu-se pe mâini și picioare;

- instanța de fond a dat o apreciere proprie discuției dintre Benderschi S. și Benderschi M., prezentată detaliat în raportul expertizei judiciare nr. 298 din 02.03.2015, care nu este relevantă și adecvată la stabilirea vitezei cu care circula automobilul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută fără modificări sentința.

5. În motivarea soluție adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat și anexat la cauză.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului Benderschi S. în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, potrivit elementelor constitutive ale acesteia: *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență decesul unei persoane.*

Reieșind de circumstanțele cauzei penale, comportamentul inculpatului și victimei, categoria infracțiunii și caracterul imprudent a acțiunilor făptuitorului, instanța de apel a respins ca nefondate argumentele invocate de către acuzatorul de stat și succesorul victimei, în partea stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile, or gravitatea vinovăției lui Benderschi S. urmează a fi percepută prin prisma acțiunilor victimei Dumitraș T., care în momentul tamponării traversa carosabilul neregulamentar, într-o poziție care reduce substanțial vizualizarea acestuia de către

conducătorul mijlocului de transport în perioada de întuneric a zilei și respectiv, a generat dificultăți în posibilitatea reacționării în vederea evitării accidentului rutier.

Cu referire la numirea și stabilirea pedepsei, instanța de apel a conchis că, instanța de fond, corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, fapt care a permis corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea reală de societate, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare, însă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă în baza art. 90 Cod penal, care i-ar da posibilitatea să îndreptățească încrederea acordată, cu aplicarea pedepsei complementare conform normei penale.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate declară recursuri ordinare inculpatul Benderschi S., succesorul părții vătămate, Dumitraș R. și avocatul acesteia Guțu V. care solicită:

- *inculpatul Benderschi S.*, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea recursului ordinar, inculpatul invocă argumente similare cu cele indicate anterior de partea apărării în apelul declarat și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu au dat o apreciere corectă acțiunilor și inacțiunilor părții vătămate Dumitraș T.;

- în momentul producerii accidentului partea vătămată se afla în stare de ebrietate, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 154, din 20.12.2012 (f.d. 60-62, vol. I) și declarațiile martorilor Dodonu D. și Țapu V.;

- de producerea accidentului se face vinovată partea vătămată Dumitraș T., care fiind în stare de ebrietate alcoolică, sprijinindu-se în mâini și picioare, a încercat să traverseze traseul într-un loc nepermis, fără a se asigura, fapt confirmat prin înregistrarea video a registratorului de bord, ridicată prin procesul-verbal de ridicare din 07.10.2012 (f.d.42);

- atât la etapa urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și apel nu au fost acumulate probe pertinente și directe care ar demonstra că Benderschi S. ar fi încălcat pct. 10 alin. 1) lit. b) și pct. 45 alin. 1) lit. a), b), c), d) al Regulamentului circulației rutiere;

- potrivit raportului de expertiză auto-tehnică nr. 260 din 12.02.2013 (f.d. 76-80, vol. I), Benderschi S., deplasându-se cu viteza de 90km/h, nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului folosind frâna;

- în pct. 51 al deciziei recurate instanța de apel a preluat din materialele cauzei pasaje din declarațiile inculpatului și a martorilor fără a argumenta legătura causală între acestea și semnele componenței de infracțiune imputată inculpatului;

- în acțiunile inculpatului lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

- *succesorul părții vătămate Dumitraș R.* invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare și admiterea acțiunii civile înaintate.

În motivarea recursului ordinar, *succesorul părții vătămate* invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- la stabilirea și numirea pedepsei, instanțele inferioare nu au ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, aplicându-i inculpatului o pedeapsă care nu-și va atinge scopul prescris la art. 61 Cod penal;

- instanțele inferioare nu au ținut cont de gradul daunelor morale, fizice și materiale ale familiei victimei și starea succesorului părții vătămate care este pensionară de 8 ani;

- instanțele inferioare urmau să rețină ca circumstanțe agravante provocarea prin infracțiune a unor urmări grave și săvârșirea infracțiunii printr-un mijloc care prezintă un pericol social sporit;

- instanțele inferioare au evitat să rețină ca circumstanță agravantă atitudinea reală a inculpatului, care pe tot parcursul urmăririi penale și judecării cauzei nu și-a recunoscut vinovăția în săvârșirea accidentului rutier;

- inculpatul nu a contribuit cu nimic la înmormântarea defunctului și restituirea prejudiciului cauzat;

- instanțele inferioare i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, aplicând eronat prevederile art. 90 Cod penal, în privința acestuia;

- la momentul accidentului victima nu era în stare de ebrietate și nu se face vinovată de producerea acestuia;

- instanțele inferioare nu au indicat care este "cazul excepțional", care împiedică soluționarea acțiunii civile;

- în speță la faza urmăririi penale și la examinarea cauzei în instanța de fond au fost admise mai multe erori, fapt confirmat prin plîngerea depusă de către reprezentantul părții vătămate la Procuratura Generală;

- instanța de fond neîntemeiat a refuzat numirea unei expertize video a înregistrărilor anexate la materialele cauzei;

- din înregistrarea video au fost scoase câteva momente scurte, dar importante;

- expertul tehnic a menționat că, conform calculelor sale, viteza automobilului în momentul accidentului nu corespunde vitezei pe care o declară inculpatul;

- reieșind din jurisprudența CtEDO, instanțele judecătorești naționale, ar putea să acorde satisfacție morală la constatarea violării art. 6 CoEDO.

- *avocatul Guțu V. în numele succesorului părții vătămate, Dumitraș R.* invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare și admiterea acțiunii civile înaintate.

În motivarea recursului ordinar, avocatul Guțu V. invocă argumente similare cu cele indicate anterior în apel și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- instanțele inferioare i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă;
- la numirea și stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele inferioare urmau să rețină ca circumstanțe agravante: provocarea prin infracțiune a unor urmări grave și săvârșirea infracțiunii printr-un mijloc care prezintă un pericol social sporit;
- instanța nu a ținut cont de faptul că succesorul părții vătămate este pensionară de 8 ani și este bolnavă;
- la momentul accidentului victima nu era în stare de ebrietate și nu se face vinovată de producerea acestuia;

6.1. Asupra recursului declarat de inculpat au depus referințe succesorul părții vătămate Dumitraș R. și avocatul acesteia Guțu V., care au solicitat respingerea acestuia și admiterea recursurilor declarate de ei.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, Colegiul lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

În susținerea acestei poziții, călăuzitoare sunt și prevederile din pct. 14.7. a Hotărârii Plenului CSJ a RM nr. 22 din 12.12.2005 "*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*", cu modificările ulterioare unde este stipulat că, în sensul cerințelor art. 414 CPP, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 CPP.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost

corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

În același context Colegiul penal lărgit, mai menționează și despre stipulările prevăzute de art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, conform cărora toate probele administrate în cauză trebuie să se verifice sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar ulterior, analizate în coroborarea lor din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității informației ce o conțin.

Prin urmare, statuînd asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel la adoptarea deciziei de respingere a apelului părții apărării, succesului părții vătămate și avocatului acesteia, cu menținerea sentinței fără modificări, n-a respectat întocmai prevederile legale enunțate, adoptînd o soluție pripită în speța discutată, din următoarele considerente.

Conform art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Din textul recursurilor declarate, se constată că, recurenții formulează critici împotriva deciziei instanței de apel, în particular referindu-se la erorile prescrise la pct. 6), 8), 10), 15) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală. Or, inculpatul Benderschi S. invocă că instanțele greșit l-au condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, deoarece acțiunile sale nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, iar succesul părții vătămate Dumitraș R. și avocatul acesteia Guțu V. menționează că, instanțele inferioare i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea blîndă și nu au soluționat acțiunea civilă înaintată.

Colegiul lărgit, verificînd argumentele recursurilor, în raport cu actele cauzei, constată că judecînd apelurile, instanța n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție pripită de respingere a acestora

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că judecînd apelul instanța de apel nu se poate limita doar la redarea de la persoana a treia a circumstanțelor și împrejurărilor cauzei constatate de prima instanță, ci urmează să examineze și să supună verificării toate probele și argumentele aduse de apelanți, respectînd prevederile legale enunțate anterior.

7.1. În speță, instanța de fond s-a limitat doar la descrierea probelor prezentate de partea acuzării, iar instanța de apel în decizia adoptată în general nu a făcut careva referire la probele care confirmă în opinia sa vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și nu a supus unei analize ample fiecare probă în parte în raport cu motivele apărării invocate în apelul declarat.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, instanța de apel a lăsat fără justă apreciere și nu s-a pronunțat în nici un fel asupra declarațiilor inculpatului Benderschi S., date în cadrul urmăririi penale și susținute în ședința instanței de

fond și de apel (f.d. 105, 106, vol. I, 205-208, vol.II), precum și asupra declarațiilor martorului Benderschi M. (f.d. 34, 35, vol. I, 200-204, vol. II), înregistrării video ridicate de pe registratorul automobilului de marca/model "DACIA LOGAN" și raportului de expertiză auto-tehnic nr. 260 din 12.02.2015 (f.d. 76-79, vol. I), din care rezultă că inculpatul care se afla la volanul automobilului de marca/model "DACIA LOGAN", deplasându-se cu viteza de 90 km/h (viteza regulamentară, stabilită pentru automobilele care se deplasează în afara localității) nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului. Astfel, inculpatul a încercat să evite impactul prin frînare și ocolire a victimei, fără a ieși pe contrasensul benzii de circulație, pe care în acel moment veneau la întâmpinare alte mijloace de transport.

Totodată, instanța de apel nu s-a pronunțat și asupra declarațiilor martorilor: Dudonu D. (f.d. 31,32, vol. I, 194-199, vol. II) și Țapu V. (f.d. 30, 31, vol. I, 189-193, vol. II), date în cadrul urmăririi penale și susținute în ședința instanței de fond, potrivit cărora partea vătămată Dumitraș T. în acea zi servise băuturi alcoolice și era în *stare de ebrietate*.

Instanța de recurs constată că atât instanța de fond, cât și cea de apel nu au apreciat procesul - verbal de cercetare la fața locului din 07.11.2012, cu schema accidentului rutier și foto-tabelul anexat, potrivit căruia s-a stabilit că, câmpul de vizibilitate din salonul automobilului la lumina farurilor la fază lungă este de - 85 m, iar la faza scurtă de - 35 m, roata din partea dreaptă se află la distanța de 3,5 m de la marginea traseului din dreapta și cea din spate la distanța de 3,6 m, iar urmele de frînare au o lungime de 10 metri (f.d. 17-22, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 154, din 20.12.2012, prin care s-a constatat că decesul victimei a survenit în urma traumei cranio-cerebrale închise și multiplelor plăgi contuze, echimoze și exoriații ale capului etc. Totodată, sângele cadavrului conținea 2,8 % alcool etilic, ceea ce la persoanele vii, de obicei, condiționează o stare de ebrietate gravă (f.d. 60-62, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.11.2012, cu fișa fotografică, prin care s-a constatat că automobilul de marca/model "DACIA LOGAN", este într-o stare accidentată, fiind deteriorat doar farul și bara de protecție din partea dreaptă (f.d. 36 - 37, vol. I).

Prin urmare, instanța urma să verifice în ce circumstanțe la partea vătămată a apărut trauma craniu-cerebrală, care a provocat decesul acesteia, or potrivit înregistrării video ridicate de pe registratorul automobilului de marca/model "DACIA LOGAN", în momentul impactului, victima se afla pe partea carosabilă după linia îngustă a marcajului rutier, în poziție semi așezată.

La fel, Colegiul penal ține să menționeze că instanțele ierarhic inferioare nu au examinat și nu au supus verificării versiunea inculpatului, potrivit căreia la momentul impactului a observat victima la o distanță de aproximativ 10 m, în poziție semiculcată, sprijinită în mâini, iar pentru a evita tamponarea acesteia, inculpatul a apăsat ambreiajul și frâna, virînd puțin spre stînga, deoarece în acel moment din sens opus veneau alte mijloace de transport, însă necătînd la măsurile întreprinse nu a putut evita impactul.

Mai mult, chiar însăși instanța de apel constatând încălcarea de către inculpat a pct. 10 alin. 1) lit. b) și pct. 45 alin. 1), 2) al Regulamentului circulației rutiere, în pct. 51 a deciziei contestate, a menționat că, *"Cu toate că, vina inculpatului Benderschi Sandu Vasili în comiterea infracțiunii imputate este demonstrată, gravitatea vinovăției urmează a fi percepută prin prisma acțiunilor victimei Dumitraș Tudor Ion, care în momentul tamponării traversa carosabilul neregulamentar, într-o poziție care reduce substanțial vizualizarea acestuia de către conducătorul mijlocului de transport în perioada de întuneric a zilei, și respectiv, a generat dificultăți în posibilitatea reacționării în vederea evitării accidentului rutier"* (f.d. 56, vol. III).

Generalizînd cele menționate anterior Colegiul penal conchide că, instanța de apel pripit, a susținut poziția instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptînd niște concluzii de ordin general, cu privire la vinovăția lui Benderschi S. în comiterea infracțiunii incriminate.

În cazul dat, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe în raport cu motivele invocate în cererea de apel a părții apărării, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală și ca urmare corect să rețină starea de fapt.

În viziunea Colegiului penal lărgit, erorile procesuale admise de către Curtea de Apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, (instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel) și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

7.2. În continuare, revenind la conținutul recursurilor ordinare declarate de succesorul părții vătămate Dumitraș R. și avocatul acesteia Guțu V., Colegiul penal lărgit conchide că, potrivit conținutul acestora rezultă că, recurenții critică decizia instanței de apel în *latura civilă* și în *latura penală*, solicitînd casarea ambelor hotărîri judecătorești, cu pronunțarea unei hotărîri de condamnare a inculpatului Benderschi S. la pedeapsă sub formă de închisoare, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate.

Prin urmare, succesorul părții vătămate și avocatul acesteia, în apelul declarat (f.d. 221-223, vol. II), motivîndu-și cerințele, s-au expus asupra dezacordului cu sentința adoptată, referitor la acțiunea civilă, solicitînd încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor legate de înmormîntarea defunctului și acordarea asistenței juridice, precum și încasarea în mod solidar de la inculpat a prejudiciului moral, însă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat, deși apelanții au prezentat probe concrete care, în opinia lor, confirmă cerințele referitoare la încasarea prejudiciului material și moral.

Instanța de apel a lăsat fără examinare acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate, invocînd cu referire la aceasta că *"(...) consideră corectă soluția instanței de fond referitor la admiterea în principiu a acesteia, deoarece pentru soluționarea justă și echitabilă a acesteia este necesară administrarea de probe suplimentare, imposibilă fără amînarea judecării cauzei."* (f.d. 57, vol. III).

Această motivare duce la concluzia, că instanța de apel a motivat total incorect apelul, fiindcă motivarea este în contradicție cu prevederile art. 387 Cod de procedură penală, care stipulează, că o dată cu pronunțarea sentinței de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, este obligată să admită acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori să o respingă și numai, alin. (3) - în cazuri excepționale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Relevantă în acest sens, este practica *CtEDO din 19.11.2009, în cauza Tonchev vs. Bulgaria*, prin care s-a constatat că prin nesoluționarea acțiunii civile, a fost încălcat art. 6 din Convenție, Curtea a considerat că, " (...) în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute în art. 6"

Din materialele dosarului rezultă, că potrivit copiilor anexate: bonul de consum de la magazinul bisericesc (f.d. 68, 98-100 vol. II); bonuri fiscale (f.d. 68/verso, vol. II); bonuri de consum (f.d. 69-78, vol. II); bonuri de plată (f.d. 79-81, vol. II); copia chitanței nr. 027478 din 11.11.2013 (f.d. 83, vol. II); dispoziția de încasare și cheltuielile pentru masa de pomenire (f.d. 86, vol. II); copia bonurilor fiscale pentru mesele de pomenire (f.d. 91, 92, vol. II); bonuri de plată a serviciilor telefonice (f.d. 93, 95-97 vol. II); bonuri fiscale pentru cheltuielile de transport (f.d. 94, vol. II) etc. Mai mult ca atît, succesorul părții vătămate, Dumitraș R, este pensionară și din declarațiile acesteia, în urma accidentului a avut de suferit o stare de stres și frustrare enormă, confirmată prin extrasele medicale anexate la acțiunea civilă (f.d. 61, 65, vol. II).

Potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Colegiul lărgit constată, că instanțele de judecată absolut nemotivat au lăsat fără examinare acțiunea civilă în partea prejudiciului material și moral, prin ce, evident a fost încălcată practica CtEDO cu referire la art. 6 CoEDO.

7.3. Astfel, Colegiul penal lărgit constată, că totalitatea circumstanțelor menționate în prezenta decizie confirmă necesitatea casării totale a deciziei instanței de apel cu remiterea la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată în cadrul căreia urmează a fi apreciate de instanța de apel în cumul cu toate probele la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții juste și corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de inculpat, de succesorul părții vătămate și avocatul acesteia în apelurile declarate și cele invocate

în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica CtEDO, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de inculpatul Benderschi Sandu, de succesorul părții vătămate Dumitraș Raisa și de avocatul acesteia Guțu Valentin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui *Benderschi Sandu Vasili* și dispune rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 30 iunie 2016.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Ghenadie Nicolaev
Petru Moraru

OPINIE SEPARATĂ

(Conform art. 340 alin.(3) Cod de procedură penală pe cauza penală în privința
lui **BENDERSCHI Sandu Vasili**)

31 mai 2016

mun. Chișinău

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 15 mai 2015, Benderschi S. a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Dumitraș R. privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, a fost admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 07.11.2012, în jurul orei 17⁴⁰, Benderschi S., aflîndu-se la volanul automobilului de marca/model ”DACIA LOGAN”, cu n/î C MC 510, deplasîndu-se pe traseul R-2 Chișinău-Bender, la km 22+99,8 m, în apropierea localității Chetrosu, r-nul Anenii Noi, nu a ținut cont de situația și condițiile rutiere, încălcînd pct. 10 alin. 1) lit. b), pct. 45 alin. 1), 2) al Regulamentului circulației rutiere și ca urmare a comis tamponarea lui Dumitraș T., căruia i-au fost cauzate vătămări corporale, care conform Raportului de expertiză medico-legală nr. 154, din 20.12.2012, se califică ca *grave*, soldate cu decesul ultimului.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri acuzatorul de stat, succesorul părții vătămate Dumitraș R. și avocatul acesteia Guțu V. și avocatul Rogac L. în numele inculpatului care au solicitat:

- *procurorul*, casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei hotărîri de condamnare a lui Benderschi S. în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și admiterea acțiunii civile înaintate.

- *succesorul părții vătămate Dumitraș R. și avocatul acesteia Guțu V.*, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare a lui Benderschi S. în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare și admiterea integrală a acțiunii civile.

- *avocatul Rogac L. în numele inculpatului*, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate și menținută fără modificări sentința.

5. În motivarea soluție adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu

certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvîrșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat și anexat la cauză.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului Benderschi S. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, potrivit elementelor constitutive ale acesteia: *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență decesul unei persoane.*

Reieșind de circumstanțele cauzei penale, comportamentul inculpatului și victimei, categoria infracțiunii și caracterul imprudent a acțiunilor făptuitorului, instanța de apel a respins ca nefondate argumentele invocate de către acuzatorul de stat și succesorul victimei, în partea stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile, or gravitatea vinovăției lui Benderschi S. urmează a fi percepută prin prisma acțiunilor victimei Dumitraș T., care în momentul tamponării traversa carosabilul neregulamentar, într-o poziție care reduce substanțial vizualizarea acestuia de către conducătorul mijlocului de transport în perioada de întuneric a zilei și respectiv, a generat dificultăți în posibilitatea reacționării în vederea evitării accidentului rutier.

6. Împotriva hotărîrilor nominalizate au declarat recursuri ordinare inculpatul Benderschi S., succesorul părții vătămate, Dumitraș R. și avocatul acesteia Guțu V. care solicită:

- *inculpatul Benderschi S.*, invocînd temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivarea recursului ordinar, inculpatul invocă argumente similare cu cele indicate anterior de partea apărării în apelul declarat și descrise la *pct. 3. al prezentei decizii*, suplimentar menționînd următoarele:

- instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu au dat o apreciere corectă acțiunilor și inacțiunilor părții vătămate Dumitraș T.;

- în momentul producerii accidentului partea vătămată se afla în stare de ebrietate, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 154, din 20.12.2012 (f.d. 60-62, vol. I) și declarațiile martorilor Dodonu D. și Țapu V.;

- de producerea accidentului se face vinovată partea vătămată Dumitraș T., care fiind în stare de ebrietate alcoolică, sprijinindu-se în mîini și picioare, a încercat să traverseze traseul într-un loc nepermis, fără a se asigura, fapt confirmat prin înregistrarea video a registratorului de bord, ridicată prin procesul-verbal de ridicare din 07.10.2012 (f.d.42);

- atît la etapa urmării penale cît și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și apel nu au fost acumulate probe pertinente și directe care ar demonstra că Benderschi S. ar fi încălcat pct. 10 alin. 1) lit. b) și pct. 45 alin. 1) lit. a), b), c), d) al Regulamentului circulației rutiere;

- potrivit raportului de expertiză auto-tehnică nr. 260 din 12.02.2013 (f.d. 76-80, vol. I), Benderschi S., deplasându-se cu viteza de 90km/h, nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului folosind frînarea;

- în pct. 51 al deciziei recurate instanța de apel a preluat din materialele cauzei pasaje din declarațiile inculpatului și a martorilor fără a argumenta legătura causală între acestea și semnele componentei de infracțiune imputată inculpatului;

- în acțiunile inculpatului lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

- *succesorul părții vătămate Dumitraș R.* invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare și admiterea acțiunii civile înaintate.

- *avocatul Guțu V. în numele succesorului părții vătămate, Dumitraș R.* invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare și admiterea acțiunii civile înaintate.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 mai 2016 s-a dispus admiterea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Benderschi Sandu, de succesorul părții vătămate Dumitraș Raisa și de avocatul acesteia Guțu Valentin, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui Benderschi Sandu Vasili și dispunerea rejudecării cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. Am semnat cu respect decizia menționată, dar nu sunt de acord cu soluția adoptată de majoritatea membrilor Colegiului penal lărgit și îmi expun, prin prezenta, opinia mea separată.

Astfel, analizând actele cauzei în coroborare cu argumentele formulate de titularii dreptului de recurs, consider că recursurile declarate de avocatul Guțu V. în numele succesorului părții vătămate, precum și cel al succesorului părții vătămate Dumitraș R. urmau a fi respinse, ca inadmisibile, iar recursul ordinar declarat de inculpatul Benderschi S., să fie admis, cu casarea totală a sentinței și deciziei instanței de apel și dispunerea achitării ultimului, în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Pledez pentru soluția respectivă, deoarece consider că sentința de condamnare adoptată în privința inculpatului Benderschi S. este una ilegală, neîntemeiată și nemotivată, la fel ca și decizia instanței de apel.

Cu privire la soluția adoptată de instanțele de fond privind constatarea vinovăției și dispunerea condamnării lui Benderschi S. de cele imputate prin rechizitoriu, opinez că acestea nu s-au expus argumentat asupra vinovăției ultimului și nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor din dosar.

Prin urmare, din partea descriptivă a sentinței, care, de altfel, ulterior a fost preluată și de către instanța de apel, se constată că instanțele au pus la baza condamnării inculpatului următoarele probe: declarațiilor inculpatului Benderschi S., date în cadrul

urmăririi penale și susținute în ședința instanței de fond și de apel (f.d. 105, 106, vol. I, 205-208, vol. II), declarațiile martorului Benderschi M. (f.d. 34, 35, vol. I, 200-204, vol. II), înregistrării video ridicate de pe registratorul automobilului de marca/model ”DACIA LOGAN” și raportului de expertiză auto-tehnic nr. 260 din 12.02.2015 (f.d. 76-79, vol. I), din care rezultă că inculpatul care se afla la volanul automobilului de marca/model ”DACIA LOGAN”, deplasându-se cu viteza de 90 km/h (viteza regulamentară, stabilită pentru automobilele care se deplasează în afara localității) nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului. Astfel, inculpatul a încercat să evite impactul prin frînare și ocolire a victimei, fără a ieși pe contrasensul benzii de circulație, pe care în acel moment veneau la întâmpinare alte mijloace de transport.

De asemenea, urmează a fi menționate și declarațiile martorilor: Dudonu D. (f.d. 31,32, vol. I, 194-199, vol. II) și Țapu V. (f.d. 30, 31, vol. I, 189-193, vol. II), date în cadrul urmăririi penale și susținute în ședința instanței de fond, potrivit cărora partea vătămată Dumitraș T. în acea zi servise băuturi alcoolice și era în *stare de ebrietate*; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.11.2012, cu schema accidentului rutier și foto-tabelul anexat, potrivit căruia s-a stabilit că, câmpul de vizibilitate din salonul automobilului la lumina farurilor la fază lungă este de - 85 m, iar la faza scurtă de - 35 m, roata din partea dreaptă se află la distanța de 3,5 m de la marginea traseului din dreapta și cea din spate la distanța de 3,6 m, iar urmele de frînare au o lungime de 10 metri (f.d. 17-22, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 154, din 20.12.2012, prin care s-a constatat că decesul victimei a survenit în urma traumei craniu-cerebrale închise și multiplelor plăgi contuze, echimoze și excoriații ale capului etc. Totodată, sângele cadavrului conținea 2,8 % alcool etilic, ceea ce la persoanele vii, de obicei, condiționează o stare de ebrietate gravă (f.d. 60-62, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.11.2012, cu fișa fotografică, prin care s-a constatat că automobilul de marca/model ”DACIA LOGAN”, este într-o stare accidentată, fiind deteriorat doar farul și bara de protecție din partea dreaptă (f.d. 36 - 37, vol. I).

Or, consider că instanțele urmau să verifice minuțios în ce circumstanțe la partea vătămată a apărut trauma craniu-cerebrală, care a provocat decesul acesteia, or potrivit înregistrării video ridicate de pe registratorul automobilului de marca/model ”DACIA LOGAN”, în momentul accidentării victimei, aceasta se afla pe partea carosabilă după linia îngustă a marcajului rutier, în poziție semi așezată.

După părerea mea, concluzia despre vinovăția inculpatului trebuie să fie fondată pe argumente temeinice, în fapt și în drept, la baza cărora trebuie puse probele cercetate judicios de către instanță în cadrul ședințelor de judecată, cu descrierea conținutului acestora și stabilirea legăturii cauzale dintre ele și elementele infracțiunii incriminate inculpatului. Totodată, în contextul dat este relevant de a aminti că vinovăția persoanei trebuie să fie dovedită în modul prevăzut de legea procesual-penală, prin toate mecanismele prevăzute de lege.

Nici o hotărâre judecătorească în cauzele penale nu se poate baza pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile legii procesual-penale, se interpretează în favoarea celui bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală este specificat că instanța judecătorească

nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică, într-un proces contradictoriu instanța este nepărtinitoare, neavând atribuția activă de a culege probe - „*tertio non datur*”, dar obligatoriu trebuie să deducă asupra vinovăției inculpatului reieșind din probele cercetate în ședința de judecată.

Printr-o altă prevedere legală, art. 26 alin. (2) Cod de procedură penală, se arată că judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă. Deci, la soluționarea cauzei instanța va reieși din probele care sunt prezentate de către părți, iar stabilirea adevărului va depinde de abilitatea părții acuzării și apărării în administrarea probelor.

Același lucru este consemnat și în art. 314 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căruia instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți sau administrate la cererea lor, inclusiv să audieze inculpatul, partea vătămată, martorii, să dea citire rapoartelor de expertiză, proceselor-verbale și altor documente, precum și să examineze și alte probe prevăzute de lege. Mai mult, instanța este obligată să indice direct asupra probelor care confirmă sau infirmă vinovăția unei persoane și să enunțe conținutul acestora.

La caz, reieșind din circumstanțele de fapt stabilite de instanțe, precum și rezultând din probele administrate și cercetate, îmi exprim convingerea fermă că, fapta imputată inculpatului a fost comisă fără vinovăție, or acesta nu putea să prevadă că în mijlocul drumului va apărea partea vătămată și să evite cumva accidentul.

Față de cele ce preced, consider că soluția adoptată de instanța de recurs - dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, nu este tocmai oportună, or instanța este în drept în baza art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) coroborat cu art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală să dispună achitarea persoanei, dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În temeiul art. 339 alin.(7) Cod de procedură penală, expun și semnez prezenta opinie separată.

Judecător

NICOLAEV Ghenadie